

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 7 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1. สถานภาพของครูพลานามัย
2. ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรฯ
3. จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ
4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรฯ
5. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
6. การวัดและประเมินผล

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม แบบเลือกตอบและแบบปลายเปิดแล้วส่งแบบสอบถามจำนวน 28 ฉบับ ไปยังอาจารย์ใหญ่เพื่อให้ครูพลานามัย ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นผู้ตอบ ครูพลานามัยจำนวน 28 คน เป็นชาย 23 คน หญิง 5 คน จาก 17 โรงเรียน เป็นโรงเรียนสตรี 5 โรงเรียน โรงเรียนชาย 5 โรงเรียน และโรงเรียนสหศึกษา 7 โรงเรียน ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าร้อยละ โดยแยกประเภทตามความเหมาะสม เพื่อให้ทราบระดับความมากน้อยของปัญหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของครูพลานามัย

ครูพลานามัยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ทำการสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษามีวุฒิระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง หรือเทียบเท่า ระดับอายุอยู่ระหว่าง 26

ถึง 30 ปี ส่วนมากมีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง 1 ถึง 5 ปี และทำการสอน วิชาพลานามัยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่าง 1 ถึง 5 คาบต่อสัปดาห์ ครูพลานามัยส่วนใหญ่ทำการสอนทั้งมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย และมีคุณวุฒิตรงตามวิชาที่สอน

2. ความคิดเห็นทั่วไปของครูพลานามัยต่อการใช้หลักสูตรฯ

ครูพลานามัยส่วนใหญ่เห็นว่าการรวมวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาเป็นวิชาเดียวกันนั้นเหมาะสมอยู่แล้ว เพราะทั้งสองวิชามีเนื้อหาวิชาสัมพันธ์กัน แต่ความมุ่งหมายของทั้งสองวิชาควรแยกออกจากกัน เพราะความมุ่งหมายของทั้งสองวิชามีความแตกต่างกัน และจะช่วยให้จุดมุ่งหมายของแต่ละวิชาเด่นชัดขึ้น ครูพลานามัยส่วนใหญ่เห็นว่าชั่วโมงการสอนวิชาพลานามัยที่เป็นวิชาบังคับ กำหนดสัปดาห์ละ 2 คาบนั้นน้อยเกินไป และชั่วโมงการสอนวิชาพลศึกษา 24 คาบ ต่อภาคเรียน และวิชาสุขศึกษา 12 คาบต่อภาคเรียนนั้นน้อยเกินไป เมื่อเทียบกับเนื้อหาวิชา ในหลักสูตรฯ

ทางค่านของโรงเรียนพบว่ายังไม่พร้อมในหลาย ๆ ด้าน เช่น การเตรียมบุคลากรไม่พร้อม เอกสารคู่มือหลักสูตรมีไม่พอ ประมวลการสอนทางโรงเรียนจัดทำยังไม่เรียบร้อย และยังขาดความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์ ซึ่งไม่เคยไปนิเทศที่โรงเรียนเลย

3. จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ

ครูพลานามัยส่วนใหญ่มีความเห็นว่านักเรียนได้รับประโยชน์จากการสอนตามจุดประสงค์ที่วางไว้ทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา

4. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรฯ

เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิชาบังคับที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฯ คือวิชาแบดมินตัน วิชากระบี่กระบอง วิชาแสนคंबอล และวิชาตะกร้อนั้น วิชาที่เปิดสอนส่วนใหญ่คือวิชาแบดมินตัน รองลงมาคือวิชากระบี่กระบอง และวิชาแสนคंबอล สาเหตุที่ส่วนใหญ่

ไม่เปิดสอนวิชาตะกร้อ เพราะไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน วิชาที่จัดสอนแทน วิชาบังคับที่ไม่เปิดสอนคือ วิชากิจกรรมเข้าจังหวะ (การฟ้อนรำพื้นเมือง) วิชา ยิมนาสติก (ยัดห่วง, ทีบกระโดด) และวิชาโยคะ ส่วนวิชาที่ควรจัดเป็นวิชาบังคับ มากที่สุด คือ วิชาบาสเกตบอล รองลงมาคือ วิชาฟุตบอล วิชาวอลเลย์บอล และวิชา กรีฑา (ลู) ตามลำดับ

เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหลักสูตรฯ ครุศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็น ว่าไม่มีปัญหา

5. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่ในสภาพที่ใช้ได้ของวิชาบังคับ ในวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรฯ นั้น มีไม่พอ

ส่วนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในวิชาสุขศึกษาพอมีบ้าง

6. การวัดและประเมินผล

ตามเกณฑ์การประเมินผลและคาร์ระดับเฉลี่ยที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้ นั้น ทั้งวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษา ครุศึกษานามัยส่วนใหญ่ เห็นว่าเหมาะสมดีแล้วและ ปฏิบัติตามอยู่แล้ว

ส่วนการกำหนดให้คะแนนเพิ่มพิเศษอีก 10 คะแนน สำหรับนักเรียนที่ทำคุณ ความดีพิเศษที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา ครุพลศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าควรเพิ่มคะแนนพิเศษ ให้

ขอเสนอแนะ

1. ในการประกาศใช้หลักสูตรใหม่ ควรให้ออกสและเวลากับทางโรง- เรียนมากเพียงพอเพื่อการจัดเตรียมบุคคลากร อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ ให้พร้อม

2. หน่วยศึกษานิเทศก์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมสามัญศึกษา กรมพลศึกษา ควรมีบทบาทในการช่วยเหลือครูพลานามัยให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้
3. ควรส่งเสริมครูพลานามัยที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีให้มีโอกาสศึกษาต่อ เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ
4. โรงเรียนทั้งหมดในเขตการศึกษา 7 ควรร่วมกันวางมาตรฐานการศึกษา เช่น การเลือกเนื้อหาวิชาบังคับ การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมที่จะเป็นเกณฑ์ใช้ร่วมกัน ตลอดจนการจัดทำคู่มือครู ตำรา และประมวลการสอน
5. สำหรับการท้าววิจัยขั้นต่อไป คือ การติดตามผลการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ฉบับปี พ.ศ. 2518 เมื่อได้เปิดทำการสอนทั้งมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 แล้ว

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย